

Basisgroep Sociale Zekerheid

<http://www.cda.nl/Basisgroep-Sociale-Zekerheid>

Secretariaat: lesleyhiltten@gmail.com / 06-38016810

Basisgroep Sociale Zekerheid

OPEN FORUM Nieuwsbrief 26 31 maart 2016

redactie: Fred Mosk, Dick Anen, Chris Wessels

redactieadres: f.mosk@zonnet.nl (06-10185794)

Basisgroep Sociale Zekerheid

Open Forum verschijnt twee keer per jaar op papier en digitaal (voorafgaand aan de reguliere CDA-congressen). Daarnaast geeft de *Basisgroep* maandelijks een digitale *Open Forum Nieuwsbrief* uit. Wilt u dat *Open Forum* en de *Open Forum Nieuwsbrief* aan u **toegezonden** worden dan kunt u dat melden bij het secretariaat van de *CDA-Basisgroep Sociale Zekerheid*: Ganestraat 66, 1363 XA Almere/
lesleyhiltten@gmail.com

Met onze activiteiten, onze inspirerende en positief kritische rol, maar ook met onze bladen, willen we binnen het *CDA* een rol van betekenis blijven vervullen. Heden ten dage is deze meer dan wenselijk en verdient de *Basisgroep* bijzondere aandacht.

De *CDA-Basisgroep* bestaat in 2016 dertig jaar. U kunt ons daarbij **financieel** steunen. Uw financiële bijdrage is vrijwillig en uiteraard zeer welkom. Deze kunt u overmaken op rek. nr. IBAN NL 87 RABO 0144 0570 69 op naam van *CDA -Basisgroep Sociale Zekerheid* o.v.v. donatie. Wij danken u bij voorbaat voor iedere bijdrage groot en klein.

Inhoud OF-Nieuwsbrief van september 2015

Voorwoord van de eindredacteur Open Forum	2
De weduwe, de wees en de vreemdeling	3
Voor u gelezen	4
Systeem eigen bijdrage is te moeilijk	4
Vluchtelingen: voor ons een complex probleem.....	6
Divosa	8
Armoede en de gevolgen daarvan	9
Uit de RadarAdvies Nieuwsbrief	11
Interessant Seminar	11
Onderscheid in vluchtelingen	13

Voorwoord van de eindredacteur Open Forum

Hierbij de Nieuwsbrief maart 2016 vol met interessante informatie op het gebied van sociale zekerheid en armoede. Ook is er aandacht voor de vluchtelingencrises. Uiteraard bijdragen van onze voorzitter van de Basisgroep Sociale Zekerheid Arend Jansen en bijdragen van Nico van Jaarsveld en Louis Flapper. Ook is er een kort artikel van mijn hand.

Dit keer ook enkele verwijzingen naar andere interessante bronnen op het gebied van sociaal domein.

In ieder geval wens ik u weer veel leesplezier en kennisverrijking.

Fred Mosk

De weduwe, de wees en de vreemdeling

De media staan deze tijd stijf van artikelen over geweld. Zelfmoordterroristen en de vreselijke gevolgen die zij aanrichten achtervolgen ons zo wat dag en nacht. Maar ook de vluchtelingen crisis houdt ons bezig, al jaren. De burgeroorlog in Syrië zorgt voor een ongekeerde vluchtelingenstroom. Gaan ze de ene keer op de vlucht voor IS, de andere keer gaan ze op de vlucht voor het bewind van Assad. Feit is dat de mensen die daar wonen permanent in angst leven. Hoe lang houdt je dat vol? Met name, hoe lang houden (kleine) kinderen dat vol. Een gunstig klimaat voor het ontwikkelen van trauma's. Sommige burgers en politici vinden die massale toestroom van islamitische vluchtelingen een bedreiging voor onze joods-christelijke waarden. Ik vraag mij af of ze dan wel weten wat die traditie inhoudt. Voor mij houdt die traditie in dat je goed moet zorgen voor de weduwe – wees – de vreemdeling die in uw poorten woont. De weduwe en de wees staan in het Oude en Nieuwe Testament gelijk aan armoede. En de vreemdeling in de poort aan de vluchteling. Blijkbaar woonden toen ook laatstgenoemden op of aan de grens van de samenleving. Dus als je de traditie wilt beschermen en uitdragen zul je het tegenovergestelde moeten doen als sommigen uit die traditie willen, namelijk de grenzen dicht of mondjesmaat toelaten. Dus ruimhartig toelaten in Europa. Af en toe schaam ik me er wel een beetje voor dat wij het van ons afschuiven/afkopen en tegen landen in de regio zeggen: doen jullie het maar voor ons. Dat we aan degenen die hier een thuis zoeken onze normen en waarden zoals wij die hier met ons allen hebben samengesteld als voorwaarde stellen, staat als een paal boven water.

Maar het nieuws bevat ook andere alarmerende berichten. Vooral wat de situatie is voor de mensen aan de onderkant van de samenleving. En dat kan ieder van ons tegenwoordig overkomen. Zoals gezegd, de weduwe en de wees staan in de Bijbel gelijk aan armoede. Mensen die extra aandacht nodig hebben.

Arend Jansen

Voor u gelezen

De gemeenten Delfzijl, Appingedam en Loppersum hebben een cursus gezond winkelen voor werklozen vanwege veel kritiek gestaakt. In een drukke supermarkt moesten de betrokkenen gezond eten uitzoeken. Die keus werd ter plekke beoordeeld door een cursusleider en daarna moesten de werklozen alles weer terugleggen.

In de cursus 'Fit voor werk' worden gezondheid en reïntegratie aan elkaar gekoppeld. Wie gezond eet en gezond leeft, is fitter om te werken, is de gedachte. De intentie is goed maar de uitvoering was slecht, erkent de gemeente.

Schaamte

Volgens het [Dagblad van het Noorden](#) schaamden de deelnemers zich. Bovendien voelde de groep van dertien werklozen zich vernederd. Sommigen werden herkend door familie of vrienden.

Berichten daarover verschenen op Facebook waarna uit het hele land kritiek kwam op de integratiecursus. De gemeenten zijn daar zo van geschrokken dat vandaag de stekker uit het project is getrokken.

Nico van Jaarsveld

‘Systeem eigen bijdrage is te moeilijk’

Van de website van Zorg+Welzijn heb ik op 23 maart 2016 het volgende artikel van Alexandra Sweers voor u gezien. Naar mijn mening een interessant artikel met een verwijzing naar een onderzoeksrapport. Het gaat om het volgende.

De eigen bijdrage-regeling in de Wmo is tegenstrijdig. Dat stelt de Nationale Ombudsman Reinier van Zutphen. ‘Er wordt van burgers verwacht dat zij zelf actief keuzes maken, maar de informatie daarvoor wordt niet altijd gegeven.’

De ombudsman kreeg veel klachten en signalen over de eigen bijdrage-regeling en stelde daarom 282 gemeenten vragen over hoe zij hun inwoners over de eigen bijdrage informeren. Hij concludeert dat de burger vaak de dupe wordt van het complexe systeem. Hiervoor dient u het onderzoeksrapport te raadplegen dat onder andere te downloaden is via de site van Zorg+Welzijn. In augustus trok hij dezelfde conclusie over de pgb-problemen.

Informereren

Staatssecretaris Martin van Rijn moet volgens de ombudsman nadrukkelijk gaan kijken naar de regeling en gemeenten moeten betere informatie geven. Veel burgers lieten de ombudsman weten dat als zij hadden geweten dat de eigen bijdrage zo hoog was, ze een andere keuze hadden gemaakt. Veel van hen zijn in financiële problemen gekomen door de onverwacht hoge bijdrage.

Keukentafelgesprek

Uit het onderzoek van de ombudsman blijkt dat een aantal gemeenten de indruk heeft dat het informeren over de eigen bijdrage voornamelijk een taak van het CAK is. Het is volgens hen niet mogelijk om een burger al voor de toekenning van de zorg, dus tijdens het keukentafelgesprek, te informeren over de hoogte van de eigen bijdrage. In de Wmo 2015 is die verantwoordelijkheid bij het CAK ondergebracht vanuit het idee dat de gemeente de zorgvraag niet mag beoordelen op inkomenspositie. Andere gemeenten zeggen weer dat het bepalen van het bedrag op individueel niveau voor hen haast onmogelijk vanwege de complexe berekening

Moeilijk systeem

De ombudsman concludeert dat er een te moeilijk systeem is ontworpen. ‘Zoals het systeem van het innen van een eigen bijdrage nu geregeld is, is het voor de gemeente niet of onvoldoende mogelijk om de cliënt goede voorlichting te geven zodat de cliënt daarop zijn keuze kan baseren.’ De Nationale ombudsman verwacht dat de betrokken partijen ‘indringend’ met elkaar in gesprek gaan over het systeem en oplossingen aandragen om de Wmo voor de gemeenten uitvoerbaar te maken.

Arend Jansen

Vluchtelingen: voor ons een complex probleem.

De discussie over vluchtelingen is complex omdat er verschillende soorten problemen door elkaar heen lopen. Ik denk dat je onderscheid kunt maken tussen drie verschillende problemen.

Problemen rond de feiten.

Er zijn mensen die een bovengrens willen aan het aantal vluchtelingen dat we opnemen. Is dat niet bizar? Wanneer tien mensen in het water liggen en dreigen te verdrinken, dan stop je niet wanneer er vier mensen gered zijn, dan laat je de andere zes niet zo maar verzuipen. Dat zou onmenselijk zijn.

Maar mogelijk zit achter de wens om een bovengrens te stellen de twijfel of de nood wel zo hoog is. Zijn het wel vluchtelingen?

Hiermee zit je op de vraag: bedoelen we hetzelfde bij een vluchteling? Welke beelden heeft ieder bij dat woord vluchteling? Dat zullen we eerst met elkaar moeten uitwisselen. Het wordt heel moeilijk elkaar te begrijpen of een zinvol gesprek te voeren wanneer we het over verschillende dingen hebben.

Dus samen naar de feiten kijken. Daarbij speelt ook de vraag: Hoe goed kan de IND vaststellen of iemand een vluchteling is? Hoe streng is de IND? Kortom, weten we hoe de IND te werk gaat?

De media kunnen een belangrijke rol vervullen bij het gesprek over de beelden die ieder heeft bij een vluchteling en wat de feiten zijn.

Wanneer we dat van elkaar weten, kunnen we veel dichter bij elkaar staan dan we van te voren dachten. Maar er kunnen nog belangrijke verschillen van mening over blijven.

Problemen rond de verdeling van de lasten

Er zijn mensen die vrezen dat het opnemen van vluchtelingen ten koste gaat van hun kansen op werk, of hun kansen op een goedkope woning.

Ik kan me daar wat bij voorstellen, zelf woon ik in een rustige buurt, ben met pensioen. Ik merk weinig van vluchtelingen. Ik kan makkelijk zeggen: zet de deur maar open en me heel sociaal voelen, maar anderen hebben de last en ik niet.

Kortom, de vraag is of de lasten eerlijk zijn verdeeld.

De beginvraag is dan: welke last verwachten we dat het opnemen van vluchtelingen voor ons betekent. Voor mezelf weet ik het misschien, maar weten we dat ook van de andere Nederlanders? De verwachtingen die we hebben moeten we uitwisselen. En dan kun je verder praten over hoe reëel zijn de verwachtingen? Klopt het wel dat ik er niets van zal merken?

Mogelijk blijkt bij doorpraten dat de nadelen die iemand vreest minder zijn dan eerst leek. Mogelijk ontstaan er ideeën om de lasten beter te verdelen (zoals ook een AZC in het Benoordenhout in Den Haag)

Ook hier kunnen de media een belangrijke rol spelen. Het gaat om een gesprek waarin jij de ander beter leert kennen en de ander jou.

Daarna blijkt hopelijk dat we weer dichter bij elkaar staan. Maar gelet op wat er de laatste maanden over vluchtelingen is gezegd, kan het toch zijn dat we met een

behoorlijke groep van Nederlanders toch niet tot een goed wederzijds begrip komen.

Een geblokkeerde discussie

Het kan zijn dat er een dieper liggend probleem speelt dan gebrek aan zicht op de feiten of een oneerlijke verdeling van de lasten. Dat er toch nog mensen tegen vluchtelingen zijn, blijktbaar om andere redenen. Zijn het mensen met een slecht karakter? Of kan er iets anders aan de hand zijn?

Om op die vraag in te gaan eerst als voorbeeld een situatie in een kleinschalige omgeving, namelijk een gezin.

Het huis van een neef is afgebrand en de familie zegt je kunt wel bij ons logeren.

Op de kamer van Piet zetten we een extra bed. Dat klinkt goed, maar Piet heeft wel het gevoel dat hij zijn eigen ruimte, zijn privacy kwijt is. En wanneer het de zoveelste keer is dat het gezin sociaal doet ten koste van Piet, dan kan hij een keer ontploffen en het botweg vertikken om zijn kamer te delen.

Is Piet een aso? Of is er iets mis in de verhoudingen in het gezin. Als het waar is dat Piet steeds de pineut is dan is er iets mis in het gezin, men heeft te weinig oog voor elkaar.

Ik probeer het nu te vertalen naar Nederland. Dan is de eerste vraag: Is er een groot aantal mensen dat zich al langere tijd achtergesteld voelt en daarom weinig solidariteit met vreemden kan opbrengen?

Dat zou best zo kunnen zijn: Veel mensen hebben schulden die ze niet kunnen aflossen. Ouderen die werkloos worden komen veel eerder in de bijstand dan voorheen. De economie trekt nauwelijks aan en daarmee blijft de kans op werk voor velen moeilijk. De robotisering komt er aan en die zal veel banen op de tocht zetten. Er zijn dus behoorlijke aantallen mensen die zich achtergesteld kunnen voelen en mogelijk weinig emotionele ruimte hebben voor solidariteit met vluchtelingen. Maar de vraag is: speelt dit ook bij degenen die “tegen vluchtelingen” zijn.

Daar kom je alleen maar achter door contact, door te spreken met deze mensen. Echt spreken, en niet opiniepeilingen laten doen of andere onderzoeken. Misschien geeft een onderzoek ons de illusie dat we – een beetje - weten wat er in deze mensen om gaat, maar in ieder geval geeft onderzoeken deze mensen zelf niet het gevoel dat zij met ons contact hebben.

In het contact met deze mensen moeten we proberen hen beter te leren kennen.

Wat zijn hun zorgen voor de toekomst? Kunnen we begrijpen wat hun zorgen zijn? (En of je het begrijpt, bepaal je niet zelf, maar degene die de zorg heeft.)

Pas uit het kennen en het delen van de zorg komt de motivatie om te werken aan een oplossing die ook door betrokkenen als een oplossing wordt ervaren.

Pas nadat er oprechte belangstelling is voor de zorgen van deze mensen, pas dan kan men van hen verwachten dat zij ook oog hebben voor het welzijn van de anderen in Nederland.

Wat we niet moeten doen is actie voeren om de overheid te dwingen meer vluchtelingen op te nemen. Want wanneer velen zich achtergesteld voelen moeten we met hen in gesprek gaan en hun zorgen willen begrijpen. En we moeten niet via de overheid over hen heen walsen.

Wat we ook niet moeten doen is degenen die zich achtergesteld voelen wijzen op hun christelijke plicht om vluchtelingen op te nemen. Dat zal ook als schijnheilig overkomen, zeker van mensen als ik die denken weinig last van vluchtelingen te zullen hebben.

Alleen wijzen op wat via verdragen en wetgeving is vastgelegd is riskant. Want wanneer de geest van die wetten niet meer door de bevolking gedeeld wordt, dan is er iets ernstigs aan de hand. Die geest van die wetten moet dan onderwerp van gesprek worden, ook al kan dat leiden tot aanpassing van die wetten.

Al met al kan het betekenen dat we als Nederland veel minder vluchtelingen opnemen, dan men zou mogen hopen. Dat komt dan niet omdat die anderen aso zijn, maar omdat we samen aso zijn, dat wil zeggen onvoldoende aandacht voor elkaar hebben. Het is een gezamenlijk schaamrood dat dan op onze kaken hoort te staan. Die schaamte kan weer nieuwe energie opleveren om dit keer samen te werken aan een beter Nederland en een betere wereld.

Louis Flapper

Divosa

In de Nieuwsbrief van Divosa van 24 maart staan een aantal artikelen die BSZ graag onder uw aandacht wilt brengen.

Met name vraagt BSZ uw aandacht voor de artikelen:

- Training Gespreksvoering over het motiveren van klanten
- Niet overal anti-stapelingsbeleid eigen bijdrage WMO
- Transitiecommissie Sociaal Domein: aanpak schulden moet integraler.

Nico van Jaarsveld

CDA Basisgroep Sociale Zekerheid zoekt nieuwe leden voor het brede sociale domein

**Wij zoeken huidige of voormalige uitkeringsgerechtigden
of hen die tot de doelgroep armen behoren.**

Voor informatie en aanmelding:

Nico van Jaarsveld: telefoon: 071-541 4250 / 06-53 21 27 76

Email: nicovanjaarsveld@ziggo.nl

Ons financieel ondersteunen mag ook: IBAN NL 87 RABO 0144 0570 69

CDA Basisgroep Sociale Zekerheid ovv donatie

Armoede en de gevolgen daarvan

Het is de tijd van de analyses, conclusies en voorspellingen van het Centraal Planbureau (CPB), het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS), het Sociaal Cultureel Planbureau (SCP). Dat de gevolgen van de crisis van 2008 rampzalige gevolgen kan hebben en heeft voor veel mensen is langzamerhand wel bekend. Maar dat in dit land volgens het SCP 600.000 mensen in chronische armoede leven, dat komt hard aan. Maar als we kortstondige en langdurige armoede bij elkaar optellen gaat de teller naar 1,25 miljoen. 850.000 mensen waren in 2013 zo arm dat ze zelfs niet genoeg geld hadden voor noodzakelijke levensbehoeften, zoals eten, woonruimte en kleding. En wat nog meer alarmerend is tegenwoordig: er uit komen lukt haast niet meer. Als men er na veel inspanning en hulp er uit komt is de kans groot dat men na verloop van tijd (1 à 2 jaar) weer terug valt. En ook hier wordt het steeds duidelijker dat de arme banen (poor jobs) een rol van betekenis spelen. Voor de zoveelste keer blijkt dat de leus “werken loont” aan herziening toe is.

Steeds meer blijkt dat gemeenten lang niet altijd de armen bereiken. Stille of verborgen armoede noemt men dat. Vooral in plattelandsgemeenten speelt dat een rol. Schaamte, noemen we dat. En ook nu weer blijkt dat dit voor veel kinderen desastreus is. Voor een aantal mensen (en dat worden er steeds meer) blijft er helemaal niets meer over, die worden dakloos. De cijfers spreken voor zichzelf, in 5 jaar tijd van 17.800 naar 30.900. En dan zijn er ook nog 430.000 mensen die bij geen enkele gemeenten ingeschreven staan. Ze staan nergens ingeschreven en hebben nergens recht op. Er zitten ook illegale bewoners van dit land tussen, met

name ook van allochtone afkomst. Maar toch blijkt ook hier weer dat dit iedereen kan overkomen.

Als raadslid wordt ik gebeld: “Meneer we moeten ons huis verkopen, we blijven met een schuld achter van 60.000 euro. Hoe kom ik aan een huurhuis, liefst in de plaats waar ik nu woon. Dat vinden we beter voor onze kinderen, weet u wel.” Hij vraagt dus: “Ben ik een urgentiegeval?” Dan verwijst ik hem door naar de woningbouwcorporatie. Normale wachttijd is in mijn gemeente 2,5 tot 3,5 jaar. En met urgentie die min of meer is teruggekeerd mogelijk wat korter. Westerlingen in de grote steden zullen zeggen: dat is niks 2,5 à 3,5 jaar wachten, bij ons is dat 12 jaar. Dat kan dus ook de reden zijn dat sommige mensen dakloos worden. Zit er verbetering aan te komen voor de mensen aan de onderkant? Ik vrees van niet. Het CPB is met een prognose gekomen voor de koopkracht van 2016-2017. Uitkeringsgerechtigden gaan er dit jaar 1,1% op vooruit (gemiddeld 9 euro in de maand). Wat kunnen we daar dan voor kopen? Acht goedkope broden, ietsjes duurder broden: vijf. Ongeveer 8 kilo aardappelen, daar kan een gemiddeld gezin 14 dagen van eten. Maar volgend jaar zijn ze alles weer kwijt volgens het CPB, want dan daalt hun inkomen met 1%. Gepensioneerden gaan precies dezelfde weg. Zeker die alleen AOW hebben. Alleenstaanden en alleenverdieners gaan eveneens precies dezelfde weg: dit het jaar er iets bij, volgend jaar leveren ze het weer in. Dat veel mensen aan de onderkant met werk of zonder werk alleen nog maar schamperen op de politiek is hierdoor wel verklaarbaar. Zoals altijd worden de grootste offers aan de onderkant gebracht. Dus dat daar kreten klinken als “die vluchtelingen hebben het beter dan wij” is het cynisme dat ze van zich afschreeuwen. Rustig met ze praten helpt soms, maar ook soms zijn ze zo verhard dat een redelijk gesprek niet meer mogelijk is. Des te beschamender is het dan dat sommige politici daar misbruik van maken. De vraag is: hoe gaat mijn CDA om met verharde, cynische mensen aan de onderkant, zonder dat we daar het vluchtelingen probleem bij moeten betrekken. Welk perspectief is er voor hen?

Arend Jansen

Uit de RadarAdvies Nieuwsbrief

In de Nieuwsbrief maart 2016 van Radar is er aandacht voor het volgende>

In het tweede jaar van de decentralisaties ontstaan nieuwe vraagstukken bij gemeenten. In deze nieuwsbrief onder andere aandacht voor het jongerenwerk: in het nieuwe landschap van de gemeente neemt het jongerenwerk een nieuwe unieke positie in. Ook een probleem als zorgfraude komt in het vizier van de gemeente. Lees u meer over de volgende onderwerpen:

- De herpositionering van jongerenwerk
- Radicalisering in de gevangenis
- Fraude binnen het gemeentelijk zorgdomein
- Help statushouders met een integrale aanpak

Nico van Jaarsveld

Interessant seminar

Van Ger Essers ontvingen wij onderstaande oproep die wij u niet willen onthouden. Noteer de datum al vast in uw agenda.

Voorlopig concept

In Nederland bestaat er voor zelfstandigen geen arbeidsongeschiktheidsverzekering meer. Een werkgever moet bij ziekte het loon gedurende 2 jaar doorbetalen. Erger is het dat er voor werknemers met een arbeidsongeval of beroepsziekte geen aparte wettelijke verzekering bestaat. Zij moeten terwijl zij ziek zijn hun werkgever zelf aansprakelijk stellen. Nederland is het enige land in de Europese Unie waarin geen aparte wettelijke regeling bestaat voor arbeidsongevallen en beroepsziekten (zgn. risk professional). Wat in België en Duitsland kan, moet in Nederland toch ook mogelijk zijn?

De Limburgse Adviesraad Oud-Mijnwerkers en de voormalige Stichting Silicose Mijnindustrie organiseren daarom een seminar met als titel:

Beroepsziekten: laten we het eens fatsoenlijk regelen in Nederland!

16, 23, 30 september of 7 oktober 2016 (vrijdagen)

in het

**Continium discovery center
Museumplein 2
6461 MA Kerkrade**

Deelname aan het seminar is gratis

Dagindeling

11.45 uur tot 12.45 uur: ontvangst en lunch.

12.45 uur tot 14.15 uur: informatief gedeelte

- interview met Wiel Friedrichs: lessen uit het mijnverleden (10 minuten)
- informatie over de huidige Nederlandse wet- en regelgeving: Wim Eshuis UvA & De Burght/FNV (20 minuten)
- informatie over de Duitse arbeidsongevallen/beroepsziekte wetgeving: Dhr. Kunze (10 minuten)
- Prof. Josse van Steenberge: België als gidsland voor Nederland?

14.15 uur tot 14.45 uur: pauze

14.45 uur tot 16.00 uur: debatgedeelte

Debat met politici en ... te weten

Het seminar wordt geleid door Simone van Trier

Fred Mosk

Onderscheid in vluchtelingen

Met toenemende verbazing zie ik ons mensbeeld verschuiven. Ik kan mij nog herinneren dat een vluchteling iemand is, die huis en haard verlaat vanwege oorlog en uitzichtloosheid in een menswaardig bestaan. Sterker nog, Nederland haalde mensen uit onder andere landen rond het Middellandse Zee gebied om werk te verrichten. Het waren goedkope arbeidskrachten die in het moederland geen werk hadden. Tot voor kort hebben wij zelfs Polen naar Nederland gehaald.

Nu er een menselijk drama aan het voltrekken is in landen als Syrië en Irak, straks wellicht Egypte, Ethiopië, enzovoorts, gaan wij in het westen ineens onderscheid maken tussen vluchtelingen voor oorlog en geweld enerzijds en vluchtelingen om economische redenen anderzijds. Zou Jezus ook een onderscheid hebben gemaakt?

Door de exodus van vluchtelingen zullen maatregelen genomen moeten worden. Toch vind ik het vreemd dat de discussie vooral gaat om het tegenhouden van, het verdelen van én het terugsturen van vluchtelingen. Grenzen dicht in Griekenland en Italië zal hoe dan ook leiden tot nieuwe vluchtwegen (Oekraïne, Spanje, Frankrijk). Te weinig aandacht is er om te komen tot definitieve oplossingen voor het vluchtelingenprobleem. Simpel gesteld zorgen voor veiligheid, voldoende eten en gezondheid én veiligheid in de thuislanden. Als de gedachten daar helder over zijn, kun je wellicht ook eenvoudiger de vluchtelingenstroom als een knelpunt benaderen waarvoor een tijdelijke oplossing noodzakelijk is. Nu wordt de exodus gezien als een probleem zonder echte oplossingen.

Nog niet zo lang geleden vernam ik van onze partijleider Buma nog geluiden over bijvoorbeeld 'safe area's'. Ik zag dit als een start van het oplossen van het echte probleem. Nu hoor ik hier niets meer over. Heb ik iets gemist?

Fred Mosk

